

[Sigsgaard.]

Heller ikke jeg skal forsøge at gå i detaljer på nogen måde, men kun tage hovedspørgsmålet op, nemlig beskatningen i dødsboer af visse fortjenester. Jeg vil med det samme sige, at VS ikke er tilhænger af den ændring af kildeskattelovgivningen, der her er tale om. Indholdet i bestemmelsen er jo belyst ved et eksempel. Hvis en skattepligtig har købt en maskine f. eks. til 1 million kroner og har skrevet den ned gennem ihærdig udnyttelse af afskrivningsreglerne til 400.000 kr. på det tidspunkt, hvor opgørelsen finder sted, og hvis maskinen så i handel og vandel er ikke 400.000 kr., men 700.000 kr. værd, og hvis man så opgiver beskatningen, som det her er foreslået, så er der ikke sket beskatning af forskellen mellem de 400.000 kr. og de 700.000 kr., så kan man sige, at denne forskel, de 300.000 kr., i praksis er unddraget skattepligten. I mangfoldige tilfælde kommer en sådan sum jo aldrig til beskatning.

Mig forekommer det at være meget urimeligt, især hvis man tager i betragtning den holdning, vi i almindelighed har i skrift og tale over for skatteunddragelse. Vi prøver på at begrænse skatteunddragelserne, de ulovlige skatteunddragelser, men man må jo sige, at lovgivningsmagten unægtelig kommer til at stå lidt svagt, hvis den på andre punkter indrømmer legalt, at her kan beskatning undlades. Vi er ikke klar til at tage en sådan konsekvens af de alt for gunstige afskrivningsregler, som vi har.

Forslaget er stillet af hensyn til arvingerne, det er ganske klart. Derimod er der ikke taget meget hensyn til det øvrige samfund, der skal betale fordelene. Det er jo altid sådan, at indrømmer vi visse grupper i befolkningen fordele, så skal de betales af andre grupper — det var det, hr. Per Federspiel vist ikke forstod, men det er jo helt generelt i al lovgivning.

Hr. Grünbaum har påvist, at likviditetsproblemet, som her anføres som eneste argument, ikke er afgørende; det kan klares på flere måder, hvis man ønsker det. På den baggrund er det interessant, hvilke argumenter fortalene for forslaget herudover kan føre i marken, for jeg tror, at fortalene bliver nødt til at indrømme, at likviditetsproblemet kan klares på forskellige måder. Altså må der andre argumenter

frem, og jeg håber, at de kommer frem ved debatten her i dag, og at det ikke kun bliver en intern udvalgsdrøftelse, der bliver tale om, for i så fald har offentligheden jo overhovedet ingen mulighed for at tage stilling til forslaget reelle indhold.

Mit parti er i øvrigt ikke tilhænger af arveretten. Vi ønsker den begrænset, og vi ønsker bl. a. arveafgiften sat op, og på den baggrund er det nok klart og forståeligt, at vi ikke kan medvirke til forslaget.

Hr. Per Federspiel var meget tilfreds med, at Advokatrådet og revisorerne og erhvervslivet vel i øvrigt også havde haft så stor indflydelse på denne lovs udformning. Jeg ved, at den indflydelse har været stor, og jeg har bemærket mig, at erhvervslivet er særdeles begejstret for forslaget, men jeg deler ikke hr. Per Federspiels tilfredshed med disse særlige erhvervsgruppers indflydelse. Den har betydet, at forslaget er blevet alt for fordelagtigt for visse snævre grupper, og det kan mit parti ikke være med til.

Hvad forslaget i øvrigt angår, stiller vi os afventende, indtil udvalgsbetænkningen foreligger.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg vil gerne takke ordførerne for den saglige behandling, vi har haft af dette lovforslag, og jeg vil naturligvis rette en særlig tak til de ordførere, der har givet det en venlig tilslutning, og også til hr. Grünbaum, der var rede til at forhandle spørgsmålet på saglig vis i udvalget.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed takke det sagkyndige udvalg, der i løbet af meget kort tid har gennemgået alle disse store og indviklede problemer, således at vi er nået frem til at kunne få et forslag i denne samling i god tid. Der har jo været et stærkt tidspres på et arbejde, der både vedrører vore skifteretlige regler, vore arveafgiftsregler og vore beskatningsregler i mange forskellige henseender; et sådant arbejde ville jo under normale forhold have taget betydelig længere tid end de sommermåneder, der her har været til rådighed.

Det kan da godt være, at det er indviklet, det, der her foreslås, men det er måske, fordi problemet i sig selv er indviklet, og hvis man i en lov vil have noget enkelt, er det jo ikke sikkert, at lovparagraffen i sig selv